

side at foreslå ændring i den gældende bestemmelse, som i praksis har virket tilfredsstillende.

Jeg tror, at de, der kender til arbejdet i Københavns byret i almindelighed og i de pågældende særlige afdelinger i særdeleshed, finder, at det er rimeligt, at arbejdet i disse afdelinger ledes af faste dommere.

Herudover indeholder den højtærede justitsministers lovforslag en ændring vedrørende sagernes fordeling. I øjeblikket er det således — jeg citerer:

„Almindelige regler om forretningernes fordeling mellem afdelingerne fastsættes af rettens præsident med justitsministerens billigelse. Inden for de herved dragne grænser foretages fordelingen af præsidenten, der tillige efter forhandling med rettens øvrige medlemmer fordeler afdelingerne mellem disse.“

Det er altså en fordeling af afdelingerne, der foregår ved forhandling mellem præsidenten og dommerne, men i det lovforslag, der foreligger her, foreslår man, at sagernes fordeling mellem dommerne skal bestemmes af præsidenten efter forhandling med rettens medlemmer. Jeg tror, at det vil være en utilfredsstillende ordning, og jeg vil foretrække den nuværende formulering af retsplejelovens § 15. Jeg skal derfor anbefale, at der stemmes for ændringsforslag nr. 2, således at den gældende ordning bevares.“

Justitsministeren kunne ikke tiltræde *mindretallets* ændringsforslag, om hvilket han bl. a. udtalte: „Jeg vil bot minde om, at baggrunden for dette ændringsforslag jo er den, at uden for København, når vi nu tænker på skifteretten, behandles boerne af en fuldmægtig og, hvis det drejer sig om større, mere besværlige boer, med en advokat som medhjælper, medens vi altså i København har en særlig ordning, som jeg for min del ikke kan anse for tilstrækkelig sagligt begrundet. Jeg kan ikke se, det er rimeligt, at man i København har 3, undertiden 4, jurister til at behandle et bo, når man kan klare sig med væsentlig mindre juridisk medhjælp i provinsen, og det er heller ikke muligt for mig at se, at det er nødvendigt, at der er dommere i foged- og tinglysningssafdelingerne, når man i provinsen klarer sig med fuldmægtige.“

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Lannung understregede, at baggrunden for lovforslaget er, at man ønsker at skabe mulighed for en friere arbejdsfordeling inden for byretten, og her kan en friere arbejdsdeling være nødvendig, i hvert fald periodevis.“

Mindretallets ændringsforslag forkastedes med 84 stemmer mod 28.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt, idet 1 grønlandsk medlem afholdt sig fra at stemme.